

ELS IMPOSTOS I TU - HANDOUT

L'impost es defineix com un tipus d'ingrés de dret públic, que ha de venir fixat necessàriament per una llei, la qual estableix l'import que determinades persones han de pagar a l'Administració pública (Estat, Generalitat i ajuntaments), sense que rebin directament res a canvi, pel fet de posar de manifest una determinada capacitat econòmica (quan rebem un sou; quan ens comprem una casa; quan viatgem; quan cobrem interessos del banc). Com pot ser, doncs, que donem diners a canvi de no rebre res? El que volem dir, és que directament no rebem res, tot i que sí que ho farem d'una manera indirecta.

QUINA FINALITAT TÉ?

- + Finançar els serveis públics.
- + Redistribuir la renda.
- + Evitar comportaments que perjudiquen, per exemple la salut o el medi ambient (el tabac, la contaminació, etc.)

QUINS SERVEIS REBEM?

Els serveis que ofereix l'Administració es poden englobar en 3 parts:

- + Infraestructures (inclou escoles, carreteres, aeroports, biblioteques, hospitals etc.)
- + Sous (inclou metges, bombers, policies, mestres, polítics etc.)
- + Prestacions (inclou pensions, atur, transport públic, recollida escombraries etc.)

IMPOSTOS DIRECTES I INDIRECTES

- + Directes: Són els que graven la renda i el patrimoni de les persones. Exemples d'impostos directes són IRPF, impost de societats, successions i donacions i impost sobre el patrimoni. En aquest cas es podria dir que qui més té més paga.
- + Indirectes: Són impostos que estan lligats al consum. En són alguns exemples l'IVA, l'impost de transmissions patrimonials, els impostos especials o els impostos de joc. Aquests els paga tothom per igual.

FRAU TRIBUTARI

El frau és l'acció d'enganyar algú per tal de procurar-se una avantatge en detriment d'aquest algú. En el frau tributari el defraudador va contra les normes que estableixen els impostos, amb la finalitat d'enganyar l'Administració pública per pagar menys impostos.

CONSEQÜÈNCIES DEL FRAU

- + El frau redueix els ingressos que rep l'Administració pública per finançar la totalitat de les seves despeses. Els perjudicats ho som, en darrera instància, tots; però especialment els més febles, que són els que resulten més afavorits amb les polítiques «redistributives» que s'estableixen en el pressupost.
- + El frau és molt injust, ja que fa que molta gent hagi de pagar més del que li correspondria segons la seva capacitat econòmica, precisament perquè d'altres ho fan en menor mesura.
- + El frau és pervers, en el sentit que molts dels ajuts que dóna l'Administració ho fa als que tenen una capacitat econòmica baixa. Moltes vegades, els defraudadors, declaren que no tenen rendes o que les que tenen són baixes, -perquè les amaguen o no proporcionen la informació a l'Administració- el que fan és que s'equiparen als ciutadans que tenen pocs recursos, circumstància que els permet rebre molts dels ajuts que atorga la mateixa Administració.